

Wat wil de stad met internet?

TECHNOLOGIE

Internet verandert de stad. Dat vereist keuzes, betogen **Jan-Willem Wesselink** en **Yvonne Kemmerling**.

Terwijl de smartphone en andere technologie steeds dieper in ons leven dringen, gaan gemeenten en andere overheden maar mondjesmaat mee in die ontwikkeling. Door de opkomst van internettechnologie worden onze steden en dorpen 'smart cities'. Maar ze worden ontworpen, beheerd en bestuurd alsof het leven nog analoog is. Gemeenten moeten aan de bak om die achterstand in te halen. En dat is niet gemakkelijk.

Ruim 90 procent van de ambtenaren en gemeentebestuurders gebruikt dagelijks (mobiel) internet. Om te mailen, appen, te bankieren. Digitalisering heeft hun leven vergemakkelijkt. Tools als Google Maps, Wikipedia en Datumprkker zijn veel handiger dan het stratenboek, de encyclopedie en een datumlijstje. De manier waarop die professionals werken, winkelen en contact onderhouden met elkaar is ingrijpend veranderd. Ze zijn digiburgers geworden.

Maar als diezelfde ambtenaar of bestuurder naar zijn werk gaat, gebeurt er iets raars. Dan stappen ze in een wereld die digitalisering en technologisering vaak ziet als een ver-van-mijn-bedshow. Uit onderzoek van USP Marketing Consultancy en de Future City Foundation blijkt dat maar een derde van de Nederlandse gemeenten een smart-citybeleid heeft waarin is vastgelegd hoe die gemeente omgaat met de effecten van technologisering en digitalisering. En dat 42 procent een smart-

Geen menselijk contact bij de zelfscankassa. FOTO REMKO DE WAAL, ANP

city-pilot deed, die slechts in de helft van de gevallen leidde tot vervolgbeleid. Naar eigen zeggen heeft slechts 28 procent van de gemeenten voldoende kennis in huis.

Die bedroevende cijfers kun je wijten aan het feit dat 'gemeenten altijd achteraan lopen bij nieuwe ontwikkelingen'. Dat lijkt ons wat te gemakkelijk. Zelfs als een wethouder voorop wil lopen, zijn er collega's die andere belangen hebben en een raad die het thema moet omarmen. Het ambtelijk apparaat richt zich vooral op wat raad en college willen. En die kunnen nieuwe ontwikkelingen agenderen, maar zonder politieke steun heeft dat vaak weinig zin. Dat kan veranderen als er druk ontstaat vanuit de bevolking of het bedrijfs-

leven, maar dat hoeft niet. Trouwens, iedereen die vindt dat overheden achterlopen, moet eens kijken in het bedrijfsleven. Kodak ging failliet. Krantenuitgevers worstelen al bijna twintig jaar met internet.

Internet en technologisering zullen ook het ontwerp, bestuur en beheer van onze steden veranderen. De constante verbondenheid en flexibiliteit die voortkomen uit internet leiden tot een andere samenleving die steden en dorpen anders gebruiken. Overheden moeten ervoor zorgen dat dit technisch, praktisch en democratisch blijft functioneren. Dat is ingewikkeld en het is niet vanzelfsprekend dat dit lukt. Gemeenten moeten daarom het debat voeren over hoe ze willen dat hun ge-

meente technologiseert en over hoe ze omgaan met nieuwe ethische en politieke vragen.

Een concreet voorbeeld hiervan zijn zelfscankassa's. Op zichzelf een praktische uitvinding. Maar het leidt wel tot steden en dorpen waar minder verplichte ontmoetingen zijn. Voor som-

Voor sommige mensen is het gesprek met de kassajuffrouw het enige gesprek van de dag

mige eenzame mensen is het gesprek met de kassajuffrouw het enige gesprek van de dag. Gemeentebestuurders zouden een visie moeten hebben op de gevolgen van deze ontwikkeling en daar op sturen. Dat is in het begin lastig, maar we leggen bedrijven tal van eisen op. Dus waarom kan dan niet worden afgedwongen dat een winkel personeel heeft?

Zo zijn er tal van andere gevolgen van technologisering waar ze een antwoord op moeten formuleren. Gemeenten moeten zich bewust zijn dat digitalisering en technologisering geen keuze is. Internet stopt niet bij de gemeentegrens. Elke gemeente krijgt er mee te maken, het is alleen de vraag hoe ze erop reageren.

Yvonne Kemmerling
voorzitter Future City
Foundation
Jan-Willem Wesselink
hoofdlaboort Kennislab
voor Urbanisme

VOOR AL UW VRAGEN WWW.TROUW.NL/SERVICE

Trouw
Jacob Bontiusplaats 9
1018 LL Amsterdam
020 - 5629444
redactie@trouw.nl

Uitgever Erik Roddenhof
Hoofdredacteur Cees van der Laan

Abonneren
Via trouw.nl/abonneren of telefonisch via onze Klantenservice kunt u gebruikmaken van één van onze aanbiedingen.

Klantenservice
Wilt u een abonnement afsluiten, een vakantie of verhuizing doorgeven, uw abonnement beëindigen of heeft u een andere vraag? Bel dan de Klantenservice via 088 - 0561 588, bereikbaar van maandag t/m vrijdag van 8.00 - 17.00 uur. Of geef uw wijzigingen online door via trouw.nl/service.

Bezorgservice
De krant wordt maandag t/m vrijdag uiterlijk om 7.00 uur bezorgd, op zaterdag uiterlijk om 8.00 uur. Heeft u een melding over de bezorging? Dat kan 24 uur online via trouw.nl/bezorging of telefonisch via 088 - 0561 599. De Bezorgservice is bereikbaar van maandag t/m vrijdag van

8.00 - 17.00 uur en zaterdag van 8.00 - 13.00 uur.

Abonnementsvoorwaarden
Op alle abonnementen zijn de abonnementsvoorwaarden van toepassing. Deze kunt u nalezen via trouw.nl/abonnementsvoorwaarden of telefonisch opvragen via 088 - 0561 588.

Advertenties
Wilt u in Trouw adverteren, neem dan contact op via 088 - 5722 888 of ga naar persgroepadvertising.nl

Familieberichten
familieberichtenonline.nl, per mail familieberichten@trouw.nl of telefonisch 088 - 5722 889

(van maandag t/m vrijdag van 8.30 - 17.00 uur, zondag van 13.00 - 17.00 uur). Vermeld a.u.b. altijd uw telefoonnummer.

Auteursrechten
Alle auteursrechten en databankrechten ten aanzien van de inhoud van deze uitgave worden uitdrukkelijk voorbehouden. Deze rechten berusten bij Trouw. Meer informatie via copyright@trouw.nl

Lezersbrieven of opiniestukken kunt u sturen naar opinie@trouw.nl. Voor vragen over journalistieke kwesties kunt u mailen naar ombudsman@trouw.nl

Knuffelpup UvA verhuult echte problemen

Sebastian Wijnands

Universiteitsraadslid Universiteit Utrecht

Het zijn woelige tijden in onderwijsland. Discussies over wat voor soort instituut een universiteit moet zijn, hoe deze gefinancierd moet worden en hoe onacceptabel de werkdruk is, zijn aan de orde van de dag. Daarbovenop verschijnen om de haverklap zorgwekkende berichten over de mentale gesteldheid van studenten.

De Universiteit van Amsterdam (UvA) gaat daarom gestreste studenten de mogelijkheid bieden om tijdens de tentamenperiode te knuffelen met puppy's (Trouw, 16 oktober). Een knuffel met een jonge hond als doekje voor het bloeden.

In de Amerikaanse en Britse universiteitscultuur zijn knuffel sessies al gemeengoed geworden, net zoals safe-spaces, plaatsen waar studenten niet gekwetst mogen worden, en slaapcabines. Het probleem met deze maatregelen is

dat ze een symptoom oplossen, niet de oorzaak. Het werkelijke probleem is wat de maatschappij allemaal van jongvolwassenen vraagt. Studenten kampen met een enorme onzekerheid over hun toekomst. Krijgen ze nog wel een geschikte baan? Is hun cv wel genoeg gevuld? Kunnen ze überhaupt een woning huren of kopen? Het zijn dit soort vragen die ervoor zorgen dat veel studenten kampen met mentale problemen. Studenten zijn daarmee geen wafjes geworden, zoals vaak wordt beweerd, maar worden veel meer zelf verantwoordelijk gehouden voor hun eigen keuzes. De druk op deze

Krijgen studenten nog wel een geschikte baan, een woning? Is hun cv wel genoeg gevuld?

groep is de afgelopen decennia alleen maar toegenomen en begeleiding, zoals in de vorm van (student)psychologen, is er nauwelijks.

Anderzijds is natuurlijk bijna niemand tegen het knuffelen met puppy's en al best aangetoond zijn dat het stress kan verlagen. Het is dan ook bedoeld als ludiek idee om studenten wat ontspanning te bieden. Het problematische hieraan is dat dit initiatief gebracht wordt als een oplossing. Dat is het simpelweg niet. Studenten hebben uiteindelijk niks aan een zachte viervoeter. Ze verdienen een serieuzere aanpak van de problematiek die ze, samen met het personeel binnen het hoger onderwijs, ondervinden.

Beleidsmakers van binnen en buiten de onderwijsinstellingen zullen met een deltaplan moeten komen om de diverse problemen, van financiering tot de werkdruk, aan te pakken. Evenementen zoals het puppyknuffelen leiden hiervan af, geven studenten een verkeerde boodschap mee en vormen niks anders dan een mooie pr-stunt.